

Η εορτή των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων στο Λιανοβέργι

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Τη Δευτέρα 9 Μαρτίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Λιανοβεργίου επί τη εορτή των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων των εν τη λίμνη της Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

Για τις φωτογραφίες πατήστε [ΕΔΩ](#)

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Δῶρον ἀγαθόν δωροῦμαι ὑμῖν, τόν ἐμόν λόγον μή ἐγκαταλί-πη-τε».

Αὐτή τή συμβουλή ἀπευθύνει ὁ σο-φός Σολομών, στό ἀνάγνωσμα ἀπό τό βιβλίο

τῶν Παροιμιῶν πού ἀκούσαμε σήμερα, πρὸς τοὺς υἱοὺς του καί κατ' ἐπέκταση πρὸς ὅσους τὸν ἀκοῦν. Ἕνα δῶρο σᾶς χαρίζω, λέγει, καί αὐτό δέν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸν λόγο μου καί τίς συμβουλές μου. Γι' αὐτό καί σᾶς καλῶ καί σᾶς προτρέπω νά μὴν παρεκκλίνετε ἀπὸ αὐτές.

Καί ἐάν ὁ λόγος τοῦ βασιλέως Σο-λομῶντος εἶναι ἓνα σπουδαῖο δῶ-ρο, ἔτσι ὥστε τὰ παιδιά του θά πρέπει νά τό τιμήσουν καί νά μὴν ἀδιαφορήσουν γι' αὐτό, ἀλλά νά ἀκολουθήσουν τίς συμβουλές καί τίς παροτρύνσεις τοῦ πατέρα τους, τό ἴδιο ἰσχύει πολύ περισσότερο γιὰ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεός μᾶς ἔδωσε τίς ἐντολές του ὄχι γιατί ἔχει ἀνάγκη τὴν ὑπα-κοή μας, ἀλλὰ μᾶς τίς ἔδωσε γιὰ νά μᾶς βοηθήσει νά πορευθοῦμε στή ζωὴ μας μέ ὅσο τό δυνατόν με-γαλύτερη ἐπιτυχία, γιὰ νά κατα-φέ-ρουμε νά τὸν πλησιάσουμε καί νά ζήσουμε κοντά του.

Ἀλλὰ δέν περιορίσθηκε μόνο στό νά δώσει τίς ἐντολές του. Ἀπο-κά-λυψε στοὺς ἀνθρώπους τό θέλημά του διὰ τῶν ἀγίων του προφητῶν καί τῶν δικαίων καί, ὅταν ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἔστειλε στὸν κόσμον τὸν Υἱό του, ὁ ὁποῖος δέν δίδαξε ἀπλῶς, ἀλλὰ ἔζησε ἀνά-μεσά μας «ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν», ὅπως λέγει ὁ ἀπό-στολος Παῦλος, δίνοντας δηλαδή μέ τὴ ζωὴ του παράδειγμα γιὰ τό πῶς θά πρέπει νά ζοῦμε καί ἐμεῖς, ἀλλὰ καί παράδειγμα ὑπακοῆς στὸν λόγο τοῦ Θεοῦ-Πατέρα του, ὑπακοῆς μέχρι «θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ».

Καί εἶναι ὄντως μεγάλη δωρεά τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο νά ἔχει τὸν λόγο καί τίς ἐντολές του γιὰ νά γνωρίζει ποῦ βαδίζει καί ἀπὸ τί θά πρέπει νά προφυλάσ-σε-ται καί τί νά ἀποφεύγει γιὰ νά μὴν ἀποτύχει στὸν στόχο καί τὸν προ-ο-ρισμό τῆς ζωῆς του, ὁ ὁποῖος δέν εἶναι ἐπίγειος, δέν εἶναι προσω-ρι-νός, ἀλλὰ εἶναι αἰώνιος. Εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποία ὑπο-σχέθηκε σέ ὅσους ζήσουν σύμφω-να μέ τίς ἐντολές του.

Βεβαίως, ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι θεω-ροῦμε συχνά τὸν λόγο καί τίς ἐντο-λές τοῦ Θεοῦ περιοριστικές στή ζωὴ μας. Νομίζουμε ὅτι μᾶς πιέζουν καί μᾶς ἐμποδίζουν νά ζή-σουμε τὴ ζωὴ μας ἐλεύθεροι. Ἀλ-λά ἐνῶ δυσκολευόμεθα νά δε-χθοῦ-με καί νά ὑπακούσουμε τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, εἴμεθα πρόθυμοι νά ἀκολουθήσουμε τὰ λόγια καί τίς ἐπιθυμίες ἄλλων ἀνθρώπων, εἴ-μεθα πρόθυμοι νά ἀκολου-θήσου-με τό ρεῦμα τῆς ἐποχῆς ἢ τίς τά-σεις τῆς μόδας, χωρὶς νά μᾶς ἐνο-χλεῖ ὅτι μπορεῖ νά πράττουμε ἀντί-θετα μέ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καί χωρὶς νά ὑπολογίζουμε τίς συ-νέπειες πού ἔχει αὐτὴ ἡ ἀνυ-πα-κοή μας.

Ὅμως ἡ προτροπὴ τοῦ σοφοῦ Σο-λομῶντος ἰσχύει καί γιὰ μᾶς, ἰσχύει καί γιὰ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖο ὡς τέκνα του, ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ

ἔχου-με χρέος νά τόν ἐφαρμόζουμε στή ζωή μας καί νά μήν ἀδιαφοροῦμε γι' αὐτόν ἢ πολύ περισσότερο νά μήν τόν ἀρνούμεθα καί τόν κατα-πα-τοῦμε μέ τίς ἐπιλογές καί τή συμπεριφορά μας.

Αὐτό μᾶς διδάσκουν καί οἱ ἑορ-ταζόμενοι σήμερα ἅγιοι τεσσαρά-κοντα Μάρτυρες πού μαρτύρησαν στή λίμνη τῆς Σεβαστείας.

Ἦταν χριστιανοί στρατιῶτες πού ὑπη-ρε-τοῦσαν στήν πόλη τῆς Σεβαστείας, στή Μικρά Ἀσία, στά χρόνια τοῦ Διοκλητιανοῦ. Ὅταν ἄρχισε ὁ φοβερός διωγμός ἐναντίον τῶν χριστιανῶν καί ζή-τη-σαν ἀπό ὅλους τούς στρατιῶτες τοῦ τάγματος νά θυσιάσουν στά εἰδωλα, ἐκεῖνοι ἀρνήθηκαν, γιατί δέν ἤθελαν νά παραβοῦν τήν ἐντο-λή τοῦ Θεοῦ καί τήν πίστη τους σέ Αὐτόν. Τούς συνέλαβαν. Τούς ζήτησαν νά ἀρνηθοῦν τόν Χριστό. Τούς βασάνισαν καί στό τέλος τούς καταδίκασαν νά τούς ρί-ξουν μέσα στά παγωμένα νερά τῆς λίμνης τῆς Σεβαστείας μία ὀλόκληρη νύκτα. Καί ὅμως ἐκεῖ-νοι ἐπέμεναν ὅτι πιστεύουν στόν Θεό καί δέν πρόκειται νά τόν ἀρ-νηθοῦν καί νά θυσιάσουν στά εἰδωλα. Τό ἴδιο ἔκαναν καί ὅταν βρέθηκαν μέσα στή λίμνη, ἐνῶ οἱ δεσμοφύλακές τους εἶχαν ἀνάψει φωτιά στήν ὄχθη της γιά νά θερμαίνονται. Ἐνίσχυαν ὁ ἕνας τόν ἄλλον λέγοντας ὅτι τό κρύο πού αἰσθανόταν δέν ἦταν τίποτε σέ σύγκριση μέ τήν χαρά καί τή μα-καριότητα πού τούς περίμενε στόν οὐρανό. «Δριμύς ὁ χειμών, ἀλλά γλυκός ὁ παράδεισος». Εἶναι φοβερό τό κρύο, ἔλεγαν, ἀλλά εἶ-ναι καί γλυκός ὁ παράδεισος.

Ἔτσι ἄντεξαν μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ τό ἀφόρητο κρύο καί τήν ἐπό-μενη ἡμέρα οἱ δεσμοφύλακες τούς ἔριξαν στήν πυρά γιά νά κα-οῦν καί νά λάβουν τόν μαρτυρικό στέφανο.

Αὐτούς τούς γενναίους μάρτυρες, τούς ἁγίους τεσσαράκοντα μάρτυ-ρες τῆς Σεβαστείας, ἑορτάζει σήμε-ρα ἡ Ἐκκλησία μας καί τούς τιμοῦμε ἰδιαιτέρως ἐδῶ στήν ἐνορία σας.

Καί τιμώντας τους ἐνισχυόμεθα ἀπό τή γενναιότητά τους, ἀπό τήν πί-στη τους καί ἀπό τήν ὑπακοή τους στόν Θεό, ὥστε νά συνε-χί-σουμε καί ἐμεῖς νά ἀγωνιζόμεθα τόν καλόν ἀγώνα τῆς Ἀγίας καί Με-γάλης Τεσσαρακοστῆς γιά νά ζήσουμε καί τό θαῦμα τῆς Ἀνα-στά-σεως τοῦ Κυρίου μας.